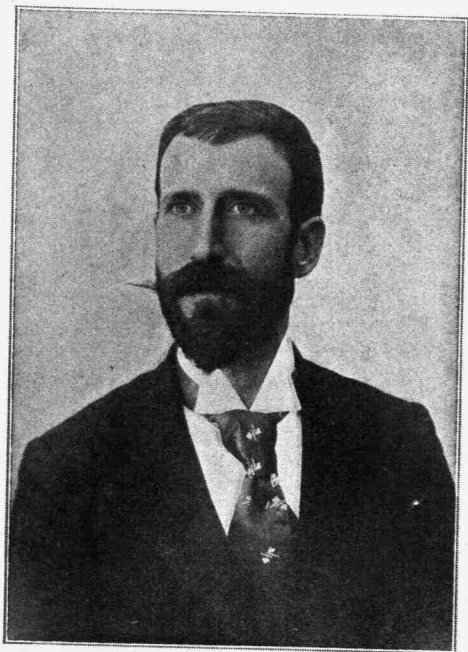

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΑΛΕΞ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ

ΝΕΩΤΑΤΟΣ ἀκόμη, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ κοινωνικῆς του δράσεως, πλήρης σφρίγγους καὶ ζωῆς, ἐτελεύτησεν ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Δεκεμβρίου τοῦ 1905, ὁ διαπρεπὴς ἰατρὸς καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη δημοτικὸς σύμβουλος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων

Αλέξανδρος Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος, τῆς γνωστῆς ἐγκρίτου οἰκογενείας.

Ὁ ἀείμνηστος καὶ ἀλησμόνητος Ἀλέξανδρος ὑπῆρξεν ἀπὸ τὰς πλέον συμπαθεῖς καὶ δημοφιλεῖς μορφάς τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Υἱὸς τοῦ αἰοιδίμου δικηγόρου Γ. Ἀγγελοπούλου καὶ ἀδελφὸς τῶν γνωστῶν ἐν τῷ νομικῷ κόσμῳ καὶ ἀνὰ τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον Ἀγγελοπούλων, ἐξεπαιδεύθη ἐν Ἀθήναις ἐπιδοθεὶς μετ' ἰδιατέρου ζήλου εἰς τὴν ἱατρικὴν, συνεπλήρωσε δὲ τὰς σπουδὰς του ἐν Παρισίοις ἐπὶ τριετίαν, διὸ δὲν ἐβράδυνε νὰ καταλάβῃ ἅμα ἐπανελθὼν διακεκριμένην θέσιν μεταξὺ τῶν συναδέλφων του. Ἦτο ἐκ τῶν ἱατρῶν ἐκείνων. οἵτινες ἀποδύονται εἰς τὸ θεῖον τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἔργον, οὐχὶ ὡς εἰς βιοποριστικὸν ἀποκλειστικῶς ἐπάγγελμα, ἀλλ' ἐξ ἱεροῦ κυρίως καθήκοντος καὶ πόνου ἀληθινοῦ πρὸς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα. Ἀκούραστος, γλυκὺς τὸ ἦθος, συμπονῶν, ἔτρεχε παντοῦ, ὅπου τὸν ἐκάλει τὸ καθήκον καὶ ἡ φιλανθρωπία, χορηγῶν εἰς τοὺς ἀπόρους ἀφιλοκερδῶς οὐ μόνον τὴν ἱατρικὴν του ἀρωγὴν πρόθυμον, ἀλλὰ συνηθέστατα καὶ αὐτὰ τὰ φάρμακα ἐξ ἰδίων. Ἦτο ὁ κατ' ἐξοχὴν ἱατρὸς τῆς φτωχοφυῆς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἀγαπητότατος εἰς τὰς τάξεις τοῦ λαοῦ.

Ἐ χρημάτισεν ἐπὶ τρεῖς τετραετίας δημοτικὸς σύμβουλος, ἐκπληρώσας εὐόρκως, ὅσον ὀλίγοι, καὶ μετὰ παροιμιώδους ἀφοσιώσεως τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολὴν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, οὗ ἐπροστάτευσεν τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δίκαια ὡς φύλαξ ἄγρυπνος, Προικισμένος μὲ σπανίαν ὀξύτητα ἀντιλήψεως, εὐμοιρῶν δὲ πολλῆς ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καὶ ἐγκύψας εἰς τὴν μελέτην τοῦ διοικητικοῦ μηχανισμοῦ τῶν δημοτικῶν πραγμάτων, ἦτο πάντοτε ἐγκρατὴς τῶν ἐκάστοτε ἀναφουμένων ζητημάτων, ἡ πεφωτισμένη δὲ αὐτοῦ γνώμη πολλάκις διεφώτιζε καὶ ἐπεβάλλετο εἰς τὸ σῶμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Εἶνε γνωστόν, μεταξὺ πολλῶν ἄλλων, ὅτι εἰς μίαν κατακύρωσιν τοῦ δημοτικοῦ φόρου ὠφέλησε τὸν Δήμον τὸ ποσὸν τριακοσίων ὅλων χιλιάδων δραχμῶν. Ἐπρόκειτο νὰ ἐγκριθοῦν ὑπὸ τοῦ Νομάρχου τὰ ὑποβληθέντα πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας· ἀλλ' ὁ Ἀγγελόπουλος διαβλέπων μετὰ πεποιθήσεως ὅτι ὁ Δήμος ἐξημιοῦτο, ἀνέστη, οὕτω δὲ ἡ διὰ μόνης τῆς ἀκυρωτικῆς ψήφου του ἀκυρωθεῖσα καὶ ἐπαναληφθεῖσα δημοπρασία ἀπέφερεν ἐπὶ πλέον ὑπὲρ τοῦ δήμου 300,000 δραχμῶν.

Πολίτης χρηστός, φίλος ἐγκάρδιος καὶ εἰλικρινής, μὲ τὸ αἰώνιον μειδίαμα τῆς καλωσύνης εἰς τὰ χεῖλη του, μὲ τὴν γλυκεῖαν πάντοτε στωμυλίαν καὶ χαριτολογίαν του, κατέκτα τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην πάντων ὅσοι τὸν ἐγνώριζον καὶ διημεῖνον μετ' αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ὁ πρόωρος καὶ σκληρὸς θάνατός του ἐθρηνήθη ὑφ' ὅλης τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, κατέθλιψε δὲ ἰδιαίτατα τὰς ἀπόρους τάξεις τοῦ λαοῦ, εἰς αἷς ἐδείχθη ἀείποτε εὐεργετικώτατος καὶ φιλάνθρωπος.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΑ συμπαθής και γλυκεία φυσιογνωμία, ἓν μέλος ἐπίλεκτον τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ἐξέλιπεν ἐκ τῆς ζωῆς πρὸ ὀλίγων μηνῶν. Ὁ Ἰωάννης Πούλος ἀνήκει εἰς ἐξέχουσας οἰκογένειαν μεταξὺ τῶν ἀθηναίων εὐπατριδῶν. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Παναγιώτης Πούλος διεδράματίσε σημαῖνον πρόσωπον κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου, διατελέσας γραμματεὺς τῷ 1824 τῆς περιφήμου «Φιλομούσου Ἑταιρίας», ὑπηρετήσας ὡς ἐπι-

μελητής ὑπὸ τὸν Φαβιέρον, τιμηθεὶς διὰ τοῦ λίαν τιμητικοῦ καὶ περισπουδάστου κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἀξιώματος τοῦ *Νοταρίου* τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, μετασχὼν τῇ 1826, μετ' ἄλλων τεσσάρων αὐτοῦ ἀδελφῶν, τῶν δεινῶν τῆς ὑπὸ τὸν Κιουταχὴν πολιορκίας τῆς πόλεως καὶ τοῦ φρουρίου, ὑπηρετήσας ὑπὸ τὸν Θωμᾶν Γόρδωνα κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκστρατείαν τοῦ Πειραιῶς, διατελέσας δὲ ἐκ τῶν λίαν ἐμπίστων καὶ περισπουδάστων φίλων τοῦ ἐξόχου φιλέλλη-
νος, τοῦ στρατηγοῦ βαρῶνου Ἀὔδεκ, ὅστις καὶ μετὰ τὴν ἐξ Ἑλλά-
δος ἀναχώρησίν του δὲν ἐπαυσεν ἐπικοινωνῶν μετ' αὐτοῦ δι' ἐμπι-
στευτικωτάτης ἀλληλογραφίας περὶ τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων ἐπὶ πλέον καίτοι νεώτατος ἐχρημάτισε τῇ 1831 δημογέρων τῶν Ἀθηνῶν, μετὰ δὲ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἐλευθέρου Κράτους ἐπαρ-
χος Τροιζηνίας, διευθυντὴς τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας, διευθυντὴς Λακω-
νίας, παρασχὼν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ βίου του μεγάλας καὶ πολυτίμους ἐκδουλεύσεις εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ Ἔθνος διὰ τῆς εὐρυμαθείας του, τῆς ὀξυτάτης ἀντιλήψεως, τοῦ ἀδαμαντίνου χαρα-
κτῆρος του καὶ τῶν ἀγαθωτάτων αἰσθημάτων πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ Ἔθνος.

Υἱὸς τοιοῦτου ἐξόχου πατρὸς ὑπῆρξεν ὁ ἀείμνηστος Ἰωάννης Πούλος, ποτισθεὶς νηπιόθεν μὲ τὰ νάματα ἐπιμεμελημένης ἀνατρο-
φῆς καὶ ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως, ὑπὸ τὴν ἀγαθὴν ἐπίδρασιν τοῦ πατρικοῦ παραδείγματος. Διδάκτωρ τῆς νομικῆς, συμπληρώσας τὰς σπουδὰς του ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ, εὐμοιρῶν πλείστων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων, ὅσας προσεκόμεζεν αὐτῷ ἡ φιλομάθεια καὶ ἡ μελέτη καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν αἶσθημα, διεκρίνετο διὰ τὴν ἀερότητα τῶν τρό-
πων, τὴν ἀπαράμιλλον γλυκύτητα τοῦ ἤθους, τὴν ἔμφυτον καλο-
καγαθίαν, τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα ὑφ' ὧν διεπνέετο, ἀρωγὸς πρόθυμος προσερχόμενος πάντοτε εἰς τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς δεομένους τῆς προστασίας του. Τύπος φιλονόμου καὶ φιλησύχου πολίτου, ἀνεπίληπτος εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς συναλλαγάς, ἀληθὲς ὑπό-
δειγμα εὐπατρίδου, περιστοιχίζετο καὶ ἐτιμᾶτο ἀληθῶς διὰ τῆς ἀμε-
ρίστου ἀγάπης καὶ ὑπολήψεως ὅλων, ὅσοι ἠτύχησαν νὰ γνωρίσουν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν πολύκλαυστον καὶ ἀλησμόνητον νέον.

Ἀλλ' ἡ ἀνεξεχνίαστος μοῖρα τῶν ἀνθρωπίνων ἐφάνη μητρυῖα ἄσπλαγχνος εἰς τὴν ὥραίαν ἐκείνην καὶ συμπαθὴ ὑπαρξίν. Εἰς τὸ σφρίγος ἔτι τῆς ἀνδρικῆς ἀκμῆς ἐπελθὼν ὥσει ἐξ ἐνέδρας ὁ θάνατος τὸν ἀφῆρπασεν ἀπὸ τοὺς κόλπους βαρυπενθούσης οἰκογενείας, ἀδελ-
φῶν καὶ ἀνεψιῶν πεφιλημένων, ἐστέργησε δὲ τὴν ἀθηναϊκὴν κοινω-
νίαν ἐνὸς συμπαθεστάτου καὶ ἐκλεκτοῦ μέλους τῆς.